

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Efter-Skrift

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 206. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_470_3-txt-shoot-idm842.pdf (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Min Løbe-Bane, den være nu sømmelig betraadt og fortsat eller ikke, hører nemlig ikke til de ganske sædvanlige, saa det undrer mig ikke, at Verden finder lidt Cometisk i den, thi det forekommer tit mig selv, som om jeg havde forvildet mig ind i en Tid, hvor jeg slet ikke var hjemme, 207og skjøndt det altid maa forstaaes heel poetisk med Udgangen i levende Live af sin Tid, som med Udgangen af sit eget gode Skind, saa ligger der dog, naar man er poetisk Historiker, noget ganske Virkeligt til Grund for det dristige Udtryk. Nutiden maa derfor tage mig det saa ilde op, som den vil, saa er det dog sandt, at jeg, for at udstaae den, imellem maa stræbe at glemme den reent, over en Fortid, som huger mig bedre, og en Fremtid, som jeg haaber skal blive det Modsatte af hvad de verdensklogeste Mænd nu omstunder prophetere! See, da piner jeg mig ikke med Nutidens Daarskab, naar den trænger ind paa mig, men leger med den, til enten den eller jeg bliver kjed af Legen, og hver gaaer sine Veje, og jeg kan godt begribe, at selv christne Folk, der altid tænke sig Præsten paa Prædike-Stolen, og forvexle os let med Ham, hvis ringe Tjenere og ufuldkomne Redskaber vi kun ere, kan derved fristes til at tænke allehaande; men saalænge jeg ikke fornægter, men bekjender min gammeldags christelige Tro, og saalænge jeg ikke laster men priser den præstelige Kamp, jeg vel i Skrøbelighed men dog ei tjattet har deeltaget i, saalænge skulde man helst udlede min Færd af en særegen Drift, der hverken er at rose eller laste, da den hænger saa nøie sammen med hele min Tænke-Maade, Skjæbne og Tanke-Gang, at den er uvilkaarlig: har Grunde Nok for sig, men har dem dog meer til Forsvar end til Kilde.